

Gel Artık Yar

– AliKemal · 02 Mart 2016

Gel artık yar! Gel artık!
Sen yoksun diye, yüreğimde kan değil, göz yaşı;
damla damla işkence,
her damlada sen.
Ben sana gelemem,
biliyorsun; ben yokum...
Sen bana gelirsen belki varolurum...
Neden gelmiyorsun?
Bilmiyor musun?
Tanımıyor musun?
Beni sevmiyor musun?
Neden susuyorsun?...

Burada, beynimi suskunluklar yiyip bitirmekte,
düşünemiyorum.
Zalim bir yılan dilimi kopartıp aldı,
artık şiirlerimi de seslendiremiyorum.

Sözcüklerin ahenginden yitirmedim ümidimi,
iç çekişlerim onlar için.
Senden gittiğimden beri, benden gittin ya,
bu derdimi onlarla anlatabilirim belki...
Gene de üç sözcükten ötesine bir şey anlatamıyorum:
"Gel artık yar!"

Ayrılıktan itibaren, ben, yaşamıyorum.
Görmüyorum.
Baktığın aynalarda yüzüme bakıyorsan arada bir,
bırak kalayım orada,
göremesem de görüneyim.
Ya da
Tutunamadığım karanlığımın görünmez renkleriyle...
tüm siyahlarımı renklendir ki, ben de göreyim.
Benim bir daha dönemediğim o yerde,
bıraktığım gibi misin?

Diyordun ki, "sen ölürsen, ben de ölürüm."

Ölecek misin?

"Gel artık yar!"